

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2018 r. Trybunał (szósta izba) oddalił odwołanie i postanowił, że Grupa Osborne S. A. pokrywa własne koszty

**Odwołanie wniesione w dniu 24 listopada 2017 r. przez RF od postanowienia Sądu (Szósta izba)
dnia 13 września 2017 r. w sprawie T-880/16, RF / Komisja**

(Sprawa C-660/17 P)

(2018/C 190/07)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: RF (Przedstawiciel: K. Komar-Komarowski, radca prawny)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego orzeczenia i skierowanie sprawy do Sądu, celem ponownego rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia merytorycznego, podlegającego zaskarżeniu;
- ewentualnie – jeżeli Trybunał uzna, że istnieją przesłanki do wydania ostatecznego orzeczenia w sprawie – uchylenie zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienie w całości żądań przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Zarzut naruszenia art. 45 akapit 2 Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w związku z art. 53 Statutu poprzez jego błędną wykładnię. Sąd uznając pojęcie „siły wyższej” oraz pojęcie „nieprzewidywalnych okoliczności” za pojęcia tożsame znaczeniowo, naruszył zasadę racjonalności prawodawcy. Takie rozumienie obu pojęć jest sprzeczne również z celem art. 45 Statutu, którego regulacja ma zapewnić wyrównanie różnic wynikających z odległości (miejsca zamieszkania strony i siedziby Trybunału). W konsekwencji Sąd bezzasadnie nie uwzględnił nieprzewidywalnych okoliczności, uniemożliwiających wnoszącemu odwołanie doręczenie w terminie papierowej wersji (oryginału) skargi.
- 2) Zarzut naruszenia art. 126 Regulaminu postępowania przed Sądem z dnia 04.03.2015 r. poprzez błędne jego zastosowanie. Mimo braku przesłanek Sąd zastosował art. 126 Regulaminu, niezasadnie uznając skargę wnoszącego odwołanie za oczywiście niedopuszczalną. Naruszenie przez Sąd art. 126 Regulaminu było nieuchronną i oczywistą konsekwencją naruszenia art. 45 w związku z art. 53 Statutu.
- 3) Zarzut błędnego uznania, że wnoszący odwołanie nie wykazał zaistnienia nieprzewidywalnych okoliczności, o których mowa w art. 45 akapit 2 Statutu. Wnoszący odwołanie wykazał zaistnienie nieprzewidywalnych okoliczności. Na tę okoliczność przedstawił nie tylko więcej dowodów niż to konieczne, ale przedstawił wszystkie w ogóle dostępne dla niego dowody. W zakresie zapewnienia terminowego doręczenia przesyłki zawierającej skargę, wnoszący odwołanie dochował staranności, jakiej można od niego racjonalnie wymagać. Z chwilą nadania przesyłki wnoszący odwołanie utracił wpływ na proces jej doręczenia; od tego momentu okoliczności mające wpływ na termin doręczenia leżały całkowicie poza wnoszącym odwołanie.

- 4) Zarzut naruszenia art. 1, art. 6 ust. 1 i art. 14 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. poprzez utrudnianie przez Sąd dostępu do sądu oraz dyskryminację strony ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę. Przyjęcie przez Sąd jednolitego dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej terminu uwzględniającego odległość, skutkuje utrudnieniem dostępu do sądu stronom zamieszkałym lub mającym siedzibę w znacznej odległości od siedziby Sądu, w tym na prowincji swoich krajów, a w konsekwencji stanowi dyskryminację stron postępowania w zależności od miejsca zamieszkania.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 20 lutego 2018 r. – Logistik XXL GmbH / CMR Transport & Logistik**

(Sprawa C-135/18)

(2018/C 190/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Logistik XXL GmbH

Strona pozwana: CMR Transport & Logistik

Pytania prejudycjalne

1. Czy zarządzenie sądu pochodzenia, że wyrok jest natychmiast wykonalny wyłącznie w razie złożenia zabezpieczenia stanowi warunek w rozumieniu pkt 4.4 formularza w załączniku I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾, w przypadku wyroku zasądzonego od pozwanego bez ograniczeń i bezwarunkowo świadczenie, od którego w państwie członkowskim pochodzenia został wniesiony środek odwoławczy lub w przypadku którego nie upłynął jeszcze termin do wniesienia takiego środka odwoławczego?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy ma to miejsce również wówczas, gdy w państwie członkowskim pochodzenia jest możliwe wykonanie środków zabezpieczających na podstawie natychmiast wykonalnego wyroku bez złożenia zabezpieczenia?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:
 - a) Jak sąd pochodzenia powinien postąpić w odniesieniu do formularza w załączniku I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, w przypadku orzeczenia dotyczącego zobowiązania podlegającego egzekucji, od którego został wniesiony środek odwoławczy w państwie członkowskim pochodzenia lub termin do wniesienia takiego środka odwoławczego jeszcze nie upłynął, jeżeli wykonanie orzeczenia w państwie członkowskim pochodzenia może nastąpić na podstawie sentencji wyroku lub na podstawie przepisu ustawowego dopiero po złożeniu zabezpieczenia?
 - b) Czy w tym przypadku sąd pochodzenia powinien wystawić zaświadczenie korzystając z formularza w załączniku I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych bez podawania informacji przewidzianych w pkt 4.4.1. do 4.4.4.?
 - c) Czy w tym przypadku sąd pochodzenia jest uprawniony do wystawienia zaświadczenia korzystając z formularza w załączniku I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w taki sposób, że poda dodatkowe informacje o wymaganych zabezpieczeniach – np. w pkt 4.4.1. lub 4.4.3. formularza – i dołączy do formularza tekst przepisu ustawowego?